

РЕШЕНИЕ

№ 2160

гр. София, 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 28.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2342** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. Г. С. – К. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №ЗД/Д-С-ВЗ-011/25.02.2022г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В.. С оспорвания административен акт, на основание чл.27, ал.1 във вр. с чл.25, ал.1, т.3 и т.4 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет) и чл.33, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето (ППЗЗДет) е НАРЕДЕНО непълнолетният К. А. К. временно да бъде настанена в Кризисен център за деца преживели насилие към Фондация „К. - България“ за срок до три месеца или промяна на обстоятелствата и до произнасяне на съда с решение по чл.28 ЗЗДет.

Жалбоподателката моли съда да отмени оспорваната Заповед, поради възникнали нови обстоятелства след издаването ѝ и отказ на административния орган сам да измени наложената мярка за временна закрила на сина ѝ К. К.. Прави искане съдът да допусне предварително изпълнение на съдебния акт, в случай, че отмени процесната Заповед на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., за да може детето да се върне отново в дома си. Не претендира за разноски.

Ответникът - ДИРЕКТОР на Дирекция „Социално подпомагане“ – В. (ДСП – В.), оспорва жалбата, но чрез процесуалния си представител юрк. Б. поддържа, че е налице промяна в обстоятелствата и детето следва да бъде реинтегрирано в семейството. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.27а, ал.1 ЗЗДет.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице, чиито права и законни интереси като родител на непълнолетния К. К. са непосредствено засегнати от процесната Заповед.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката оплаквания и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Заповед №ЗД/Д-С-ВЗ-011 е постановена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.27, ал.1 ЗЗДет.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, установени в Глава трета, чл.9 – чл.33 ППЗЗДет. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган и до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение по същество на поставения пред него въпрос.

Мерките за закрила на детето и редът и условията за прилагането им са регламентирани в Глава четвърта на Закона за закрила на детето (чл.23 – чл.43а) и в Глава трета от Правилника за прилагане на закона (чл.9 – чл.33).

Основанията за прилагане на мярка за закрила чрез настаняване на детето извън семейството са изрично установени в чл.25, ал.1 ЗЗДет. В т.3 и т.4 на чл.25, ал.1 ЗЗДет. – посочени като правно основание за издаване на процесния административен акт, е предвидено, че може да бъде настанено извън семейството дете чиито родители, настойници или попечители се намират в трайна невъзможност да го отглеждат и/или което е жертва на насилие в семейството и съществува сериозна опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие. Според ал.2 на чл.25 ЗЗДет настаняването на детето извън семейството се налага като мярка за закрила след изчерпване на всички възможности за закрила в семейството освен в случаите, когато се налага спешното му извеждане.

Не е спорно по делото и се установява с приетите писмени доказателства, че на 24.02.2022г. непълнолетният К. К. е бил поставен под полицейска закрила по негово и на майката Е. К. заявление. За предоставената полицейска закрила е била уведомена ДСП – В. с Писмо вх. №СЛ/Д-С-133/1089-001 от 24.02.2022г.

При условията на спешност по смисъла на чл.33 ППЗЗДет, е започнало проучване в резултат на което водещият социален работник е изготвил Социален доклад №СЛ/Д-С-ВЗ/1089-004/25.02.2022г. Според отразеното в доклада между майката и детето се наблюдават обтегнати отношения тип „семеен конфликт“: майката се опитва да надделее в спорове с детето, което води до агресивно и вулгарно негово поведение. Дватама съобщават за прояви на физическо насилие един спрямо друг. Обоснован е извод, че съществува риск за живота и здравето на непълнолетния К., както и от

увреждане на правилното му физическо, психическо, интелектуално и социално развитие и е дадена препоръка за настаняване на детето в кризисен център за деца, преживели насилие.

Въз основа на този социален доклад е постановена и процесната Заповед за временно настаняване на К. К. в Кризисен център за деца преживели насилие към Фондация „К. – България“. Видно от отбелязването на последната му страница актът е връчен лично на жалбоподателката К. на 28.02.2022г.

На 08.03.2022г. Е. К. е сезирала директора на ДСП – В. с искане синът ѝ К. К. да бъде реинтегриран в семейството, като е изтъкнала настъпила промяна в отношенията с детето (Заявление вх. №ДДМ/Д-С-ВЗ/228). Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства директорът на ДСП – В. да е предприела каквито и да е действия за установяване на твърдяната промяна в обстоятелствата, наложили предоставянето на закрила на детето. Няма данни да е било извършено проучване и да е изготвен нов социален доклад. Такъв е представен в съответствие с указанията на съда, дадени в съдебно заседание на 22.03.2022г. Според изложеното в Социален доклад №СЛ/Д-С-ВЗ/1089-009 от 23.03.2022г. извършеното проучване е установило, че е налице промяна в обстоятелствата и непълнолетният К. К. може да бъде реинтегриран в семейството на неговата майка Е.. Посочено е, че между майката и детето има стабилна емоционална връзка тип „дете – родител“, двамата поддържат непрекъснат контакт по телефона и по данни на майката К. няма търпение да се върне при нея. Крайното становище на директора на ДСП – В., изразено в социалния доклад е, че е в интерес на непълнолетния К. К. да бъде реинтегриран в семейството на майката Е. К.. Независимо от този извод обаче и въпреки задължението, установено в чл.33, ал.4 ППЗЗДет., не е издаден нов акт за прекратяване на настаняването.

Извод за промяна в обстоятелствата е обоснован и в становището, дадено на основание чл.15, ал.6 ЗЗДет от директора на ДСП – О., на чиято територия се намира настоящият интерес на детето.

На основание чл.15, ал.1 ЗЗДет по делото е изслушан непълнолетният К. А. К.. Детето разказва, че само е пожелало да отиде в дома (Кризисния център) след като една вечер се е скарал с майка си. Изтъква, че не обмислил постъпката си, но впоследствие е осъзнал, че иска да се върне у дома. Твърди, че с майка си са изгладили отношенията си, не се карат и се виждат всеки ден след като е бил настанен в кризисния център.

При така установените факти настоящият състав приема, че Заповед №ЗД/Д-С-ВЗ-011/25.02.2022г. е недействителен административен акт, поради отпадане на основанието на което е издаден и следва да бъде отменен.

Съгласно чл.142, ал.1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. В ал.2 на чл.142 АПК изрично е предвидено, че установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Именно такъв нов факт е промяната в обстоятелствата, наложили прилагането на тази най-тежка мярка за закрила и настаняване на детето К. извън семейството. Установяването на промяната в обстоятелствата е задължение на административния орган наложил мярката за закрила. В тежест на последния е и да прецени дали следва да бъдат приложени други мерки за закрила в семейна среда, съгласно чл.23 ЗЗДет. Компетентният административен орган обаче, бездейства и това негово бездействие е в съществено противоречие с основните принципи на закрила, установени в чл.3 ЗЗДет: отглеждане на детето в семейна среда и осигуряване на най-добрия му интерес.

Отказът на директора на ДСП – В. да изпълни задълженията си, регламентирани в чл.21, т.2 ЗЗДет във вр. с чл.33, ал.4 ППЗЗДет, след като е констатирал настъпилата промяна в обстоятелствата при които е издаден актът за закрила, води до незаконосъобразност на Заповед №ЗД/Д-С-ВЗ-011/25.02.2022г. като противоречаща на смисъла и целта на закона.

При този изход на спора съдът намира за основателно искането за допускане на предварително изпълнение на съдебното Решение.

По аргумент от чл.242, ал.2, т.3 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), приложим на основание чл.144 АПК, съдът може да допусне предварително изпълнение на съдебното решение, ако от закъснението може да се причини значителна или трудно поправима вреда.

При случаите на спорна администрация, какъвто е настоящият, допускането на предварително изпълнение на съдебното решение е мярка за защита на законен интерес, реципрочна на допускането на предварителното изпълнение на административния акт. Като взе предвид събраните доказателства, и най-вече личното изслушване на детето, съдът приема, че всеки ден, прекаран извън семейната среда, нанася голяма вреда на отношенията между жалбоподателката и детето ѝ и не спомага за подобряване на емоционалния климат и изграждане на взаимоотношения на привързаност и разбирателство между тях. Настоящият решаващ състав намира, че най-добрият интерес на детето предполага непълнолетният К. К. да бъде отглеждан в семейна, а не в институционална среда.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №ЗД/Д-С-ВЗ-011/25.02.2022г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В..

ДОПУСКА предварително изпълнение на настоящото съдебно Решение.

Решението по същество може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, а В ЧАСТТА на допуснатото предварително изпълнение – с частна жалба, в 7-дневен срок от връчването.

СЪДИЯ

Боряна Петкова